

нитѣ турски потери на много мѣста се опитвали да го заобиколятъ и хванатъ, но решителнитѣ българи пробивали огнения обръчъ и минавали по-нататъкъ. За жалость, несполукитѣ обезсърдчили раята. Мнозина зели да се предаватъ на турцитѣ и да имъ помагатъ. Когато Дюзтабановъ наближилъ до Габрово, той билъ раненъ и не можалъ да се движи съ лекота. При колибитѣ Бойновци ранениятъ войвода билъ хванатъ отъ турцитѣ, които съ демонско тържество го закарали въ Габрово, а оттамъ въ Търново на сждъ.

Бележитиятъ юнакъ Тотю Ивановъ билъ заобиколень и поканень да се предаде. Но той отговорилъ съ куршуми. Следъ като повалилъ нѣколко читаци, падналъ славно, пронизанъ отъ вражескитѣ куршуми. Главата му била отсѣчена и показана на баща му.

Народътъ въ Габрово и Севлиево се спотаилъ и чакалъ дни за отплата.

Той търпѣлъ злочестината, но билъ увѣренъ, че свободата иде.

